

DELİ

Okuldan çıkmış, sevinçli bir şekilde evlerimize dönüyorduk. Bir grup çocuk konuşuyor, gülüyor, zıplıyordu. Yolda kısa boylu, esmer, dağınık saçlı ve göğsü açık eski elbise giymiş bir deli gördük.

Meraklı bir şekilde bakarak kırıcı sözlerle alay edip etrafında toplandık:

Birisi: "Salyasına bakın, nasıl da akıyor?!" diyordu.

Öbürü: "Görüntüsü ne kadar iğrenç!" diyordu.

Diğeri: "Yalın ayak dolaşiyor!" diyordu.

Kimisi de: "Ne kadar kötü kokuyor!" diyordu.

Hepimiz düşünüyorduk, yok yok emindik ki bu adamın hayatında hiç yıkanmadığından emindik!

Bütün bu düşüncelerden sonra gülmekten çatladık.

Deli sessiz kalarak şaşırılmış bir şekilde bize bakıyordu. Ona yaklaştık, kızdırmaya ve eziyet etmeye başladık. Kâh önünden, kâh arkasından geldik. Biri saçını çekti, biri elbisesini, bir diğeri sırtından itti. Sağına soluna bakıyor, ne yapacağını bilemiyordu. Bununla da yetinmedik, ona taş atmaya başladık. Acı içinde bağırarak hızlıca arkamızdan koştu.

Bu kez de önünden koşuyor, dönüp ona bakıyorduk.

Durduğunda yeniden yanına gittik. Çocuğun biri büyük bir taş atıp kafasını yardı ve kafası kanamaya başladı. Korkup oturdu, elleriyle kanını siliyor, kanlı avuçlarına bakıyordu. Ardından gözlerini gökyüzüne kaldırdı.

Eziyet etmeyi bırakıp sessizce durarak ona baktık.

İyi kalpli fakir yaşlı bir kadın geldi ve bizleri azarlayarak şöyle dedi:

"Niçin onu dövüyorsunuz çocuklar? O deli!" "O da sizin gibi bir insan, sizin gibi acı duyar!" Ona cevap verdik: "Onun çirkin görüntüsünü görmüyor musun?!"

Yaşlı kadın şaşkın bir şekilde cevapladı: "Çocuklar!.. Çirkin görüntü sahibini kusurlu yapmaz, yalnızca çirkin fiili hariç!"

Utancımızdan başımızı önümüze eğerek tek bir kelime etmedik. Yaşlı kadın deliye eğilerek eliyle yüzünü ve yarasını sildi. Ardından gözlerinden öperek elinden çekti. Deli, uslu bir kuzu gibi sessiz bir şekilde onunla yürüdü.

Sus pus olmuş arkadaşlarımı bırakıp meselenin iç yüzünü öğrenmek için yaşlı kadının arkasından yürüdüm. Yaşlı kadın bana doğru döndüğünde gözlerindeki yaşları gördüm. Garipseyerek sordum: "Bu deli için mi ağlıyorsun?!"

Son derece merhametli bir şekilde; "O benim oğlum!" dedi.

Şaşkın bir şekilde: "İnanamıyorum!" dedim.

"Neden" dedi. Şaşkınlığım artmıştı ama sordum: "O... Deli!.."

Yaşlı kadın dedi: "Deliler annesiz mi doğar?"

Şaşkın ve korkmuş bir vaziyette sordum: "Neden yaptığımızdan dolayı bizi cezalandırmadın?!"

Gözlerimin içine bakarken gülümseyerek cevap verdi: "Niçin cezalandırayım oğlum?! Siz daha küçüksünüz!"

Üzgün ve pişman bir hâlde sordum: "Senden özür diliyorum, özrümü kabul edecek misin?" yaşlı kadın elini uzattı, şefkatli eliyle başımı okşayarak şöyle dedi: "Üzülme çocuğum!.. Özrünü kabul ediyor, seni affediyorum."

Şefkatli anne sevgili çocuğunu bağrına bastı ve gitti. Olduğum yerde kaldım, acıyarak ikisine bakıp şöyle dedim: "Okul duvarlarının dışında aldığımız ne çok dersler var!"